

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ' - φύλ. 5 * ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 31 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΗ 1915 * ΑΡΙΘΜΟΣ 550

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- G. BRANDES. Για τον Ίψεν και τη ζωή του (συνέχεια).
- ΓΟΥΣΤΑΒΟΣ ΓΚΕ-ΓΓΕΡΣΤΑΜ. Το βιβλίο του μικρού αδερφού (συνέχεια).
- K. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Ἀθανασία.
- M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ. Τὸ σοννέτο γιὰ τὸ θάνατο τῆς Ντέζη Ἐγίδιο ντὲ Πιννά.
- K. ΜΑΛΕΑΣ. Σκέψεις ἀπὸ τὸ ἔργο, τὰ γραφτὰ καὶ τὰ γράμματα τοῦ Eugene Carrière.
- ΑΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ. Γιὰ τὴ Deutsch-Griechische Gesellschaft.
- ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Τὰ Καλῆμερα στὶς στάνες (συνέχεια).
- ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ. — Ο.ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΤΟ ΣΟΝΝΕΤΟ ΓΙΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ ΝΤΕΖΗ ΕΓΙΔΙΟ ΝΤΕ ΠΙΝΝΑ

(† 25 Ἰανουαρίου 1915)

Ὅχι, δὲν ἔχει ἀνθούς ἡ ὥρα ἐτούτη
Νὰ σὲ στολίσουνε προπούμενά σου, ὦ Ντέζη!
Μὲ διαμαντόπετρα, μὲ ἀγάτη, μὲ ζουμπροῦτι,
Τοὺς πετροβόλησε ὁ κακὸς ποῦ μ' ὄλι παιζέει,

Τὸ ἀλάβαστρο, ἀχ! νὰ κλαίω καὶ τὸ χοιμέζι
Μέσ' στὰ βαρειά τὰ νταμωτὰ ἀπὸ τὸ Μπεροῦτι,
Πάνω στῆς Πέρσιας τὰ χαλιά, ὅπου οἱ Κερκέζοι
Σοῦ τὰστρωναν ἕναν καιρὸ καὶ οἱ Ἀργαοῦτοι!

Κέκξινα τὰ λογάκια σου τὰ λίγα,
Σὺν ἀκιντέδες, τὰ Πολίτικα - Χάρες καὶ Μοῦ-
[σες! —
Ποῦ ἡ θύμησή σου ἡ μέλισσα τὰ ἐτρόγα,

Τὴν ἀναπνοιά σου ἀκόμα, ὅπου σὰ διόσμος
Ἀνάδινε πικρός, ὄντας γυρονοῦσες
Καὶ μῶλγες χαμογελώντας — Μαῦρος κό-
[σμος! —

Μαρσύλια

M. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ DEUTSCH-GRIECHISCHE GESELLSCHAFT

Ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες ἰδρύθηκε μιὰ Ἐνωσις Γερμανοελληνική μὲ τὸν ἀκόλουθο σκοπὸν. Νάποτέλῃ τὸ φανερώμα γιὰ τὶς παραδομένες φιλικὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν, Ἑλλάδας καὶ Γερμανίας, νὰ ἐργαστῇ γιὰ νὰ στεριώσῃ αὐτὲς τὶς σχέσεις μὲ τὸ ἀλληλογνώρισμα τῶν δύο λαῶν στὴν κάθε λογῆς κίνησι καὶ ὄψη τους καὶ μὲ τὸ γνώρισμα στὴ Γερμανία τῆς οἰκονομικῆς, μπόρεσις καὶ ζωῆς τῶν νέων καὶ παλιῶν χωρῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, τέλος νὰ χορηγηθῇ ὅσο μπορεῖ καὶ γιὰ τὴν πολιτικὴ ἑλληνογεμανικὴ συνεννόησι χωρὶς ὅμως νὰ ζητῇ ἀπὸ τώρα νὰ ὀρίσῃ καὶ τὴν κατεύθυνσίν της.

Καλὸς καὶ ἅγιος εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς Ἐνωσις καὶ θὰ ἐπιθυμούσαμε νὰ μὴν ὑπόχωνε ἐμπόδια γιὰ τὴν ἐκπλήρωσίν του, μ' αὐτὸ δὲ δοῦμε καὶ τὰ πράγματα τί λένε.

Ἡ Γερμανία τώρα εἶναι φιληλλάδα καὶ συμμάχισσα τριανῆ τῶν Τούρκων, κ' ἔρχεται στὸν ἴδιον καιρὸ ἡ Ἐνωσις νὰ ἐπιδιώξῃ στενὰς οἰκονομικὰς σχέσεις, γυναιδιακὴ φιλία καὶ πολιτικὴ τέλο, συνεννόησι τῆς ἰδίης Γερμανίας καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἀπὸ δὲ φαίνεται ὅτι ἔχειν κάμπο μεγάλο καὶ ἰσχυρὰ μὲ μισοὺς τὴν μέση: Τα 2—3 ἑκατομμύρια Ἕλληνες, ποὺ κίσι ἀκόμη μέσο του καὶ βασιστῆ τοῦ οὐλοφονικοῦ καὶ αἰματωτοῦ κράτους. Τὴν Ἑλλάδα, ὅπως φαίνεται, ἡ Ἐνωσις τὴ λογαριάζει γιὰ ἕν' αὐτότελο κράτος, ποὺ δὲν ἔχει νὰ συγκαληθῇ γιὰ ἄ, τι γίνεται κέφ' αὐτὸ τὰ σύνορά του, ἔξω ἀν' ἀρκεία γιὰ οἰκονομικὰ συμπέροντα. Γι' αὐτὸ μιὰ γὰρ τὶς δύο γῶνες καὶ γιὰ τὴν κλίμα τους, οἱ νὰ βρισκόντουσαν κ' οἱ δύο, κ' ἡ Γερμανία κ' ἡ Ἑλλάδα, ζῶντων ἀπὸ παρόμοιες συνθήκες. Καὶ βέβαια, ἀν' εἶταν ἔτσι, ἀν' τὸ ἑλληνικὸ κράτος περιλάμβανε ὅλο τὸ ἔθνος καὶ δὲν εἶχαμε τίποτα ἐμεῖς νὰ κάνουμε μὲ τὴν Τουρκία, θάταν καλὸ λογικὴ καὶ θάταν εὐκόλο νὰ ἐπιτύχῃ τῆς Ἐνωσις ἡ ἐπιδίωξι. Τὸ ἴδιο θάταν, κ' ἀν' ἡ σχέση μας μὲ τὴν Τουρκία εἶταν ὅπως τῆς Γερμανίας μὲ τὴν Αὐστρία, ἀν' εἶχε ἡ Τουρκία πολιτισμὸ καὶ οἱ ὁμόφυλοί μας αὐτοδιοίκησι. Θὰ μπορούσαμε τότες κ' ἐμεῖς, παράλληλα μὲ τοὺς Τούρκους, κοντὰ στὸ θεμισμὸ καὶ σεβασμὸ ποὺ ἔχομε καὶ τὴν ἐπόλησι στὴ Γερμανία γιὰ τὴν ἐπιστῆρι καὶ τὴν τάξη της, νὰ δώσουμε καὶ τὴν καρδιά μας καὶ νὰ σφιχτοενωθῶμε σ' ἕν' ἀγκαλιάσμα, γιὰτὶ αὐτὸ θὰ εἶταν τὸ συμφερότερο γιὰ μᾶς, καὶ πάλι ὅμως ὅσο δὲ θὰ εἶταν φόβος νὰ πληρώσουμε ἄλλους φίλους καὶ δὲ θὰ μᾶς παρακαθόταν στὸ στομάχι ἡ περισσότερη παρὰ ἡ ναυτικοκρατία τῶν Ἑγγλέζων ἀντιπαθητικὴ γερμανικὴ στρατοκρατία. Τώρα ὅμως;